

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Τήν Κυριακήν, 17^{ην} / 30^{ην} Μαΐου 2021, έωρτάσθη υπό του Πατριάρχου ή έορτή τής Κυριακής τής Σαμαρείτιδος είς τό έν Νεαπόλει τής Σαμαρείας προσκύνημα του Φρέατος του Ίακώβ.

Κατά τήν έορτήν αύτήν ή Έκκλησία όλη, ιδία ή τών Ίεροσολύμων, ποιείται μνήμη του γεγονότος τής συναντήσεως και συνομιλίας τής Σαμαρείτιδος γυναικός έκ τής κώμης Συχάρ μετά του Κυρίου ήμών Ίησοϋ Χριστου είς τό Φρέαρ του Ίακώβ, ότε ό Κύριος και άπεκάλυπεν αύτῆ τά του βίου αύτῆς και ότι Οϋτος είναι ό Μεσσίας ό Χριστός, ό όμιλών μετ' αύτῆς και ότι Πνεϋμα ό θεός και τούς προσκυνούντας Αϋτόν έν Πνεύματι και άληθεία δεϊ προσκυνείν οϋτε έν Γαριζίν οϋτε έν Ίεροσολύμοις, (Ίω. δ', 5-42).

Είς άνάμνησιν του Εϋαγγελικού σωτηρίου γεγονότος τούτου έτελέσθη θεία Λειτουργία είς τόν ύπερθεν του Φρέατος άνεγερθέντα υπό του ήγουμένου Άρχιμανδρίτου π. Ίουστίνου μεγαλοπρεπή και περικαλλή Ναόν τής πιστευσάσης είς τόν Κύριον και μαρτυρησάσης αύτῆς και τής πολυμελοϋς οικογενείας αύτῆς, τών άδελφών αύτῆς Αγίας Άνατολῆς, Αγίας Φωτῶς, Αγίας Φωτίδος, Αγίας Παρασκευῆς, Αγίας Κυριακῆς και τών δύο υϊών αύτῆς Αγίου Φωτεινου και Αγίου Ίωσή.

Μετά του Πατριάρχου συνελειτούργησεν ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βόστρων κ. Τιμόθεος, ό Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Άρίσταρχος Άγιοταΐται Ίερομόναχοι και Άραβόφωνοι Πρεσβύτεροι και διάκονοι ψαλλόντων του ιατροϋ Γιακούμπι και άλλων ψαλτῶν τών όμόρων ένοριῶν και μετεχόντων πολλών πιστῶν ίθαγενῶν και προσκυνητῶν έξ Ίερουσαλήμ και τών περιοχῶν τής Νεαπόλεως, παρουσία του Γενικού Προξένου τής Ελλάδος είς τά Ίεροσόλυμα κ. Εϋαγγέλου Βλιώρα.

Είς τό Κοινωνικόν τής θείας Λειτουργίας ό Μακαριώτατος εκήρυξε διά τής κάτωθι προσφωνήσεως Αϋτου:

Έπί τό Φρέαρ ώς ήλθεν ή Σαμαρείτις ήρώτα τόν εϋσπλαγγνον παράσχου μοι τό ύδωρ τής πίστεως και λήψομαι τής κολυμβήθρας τά νάματα άγαλλίασιν και λύτρωσιν. Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι», αναφωνεί ό ύμνωδός τής Έκκλησίας.

Άγαπητοί έν Χριστῷ άδελφοί,

Εϋλαβεΐς Χριστιανοί,

Η πηγή τής ζωῆς και τής άθανασίας, Χριστός ό θεός ήμών, συνήγαγε πάντας ήμάς έν τῷ ίερῷ τούτῳ προσκυνήματι του Φρέατος του Πατριάρχου Ίακώβ, ένθα ή Σαμαρείτις γυνή συνήνητησε τόν Κύριον, ίνα πασχαλίως έν δοξολογία και εύχαριστία έορτάσωμεν τήν τής Σαμαρείτιδος έορτήν.

Κατά τήν συνάντησίν Του ό Χριστός μετά τής Σαμαρείτιδος επί τῆ πηγῆ του Ίακώβ, ένθα «ό Ίησοϋς κεκοπιακῶς έκ τής όδοιπορίας εκαθέζετο οϋτως επί τῆ πηγῆ», (Ίωάν. 4,6) είπεν αύτῆ: «πᾶς ό πίνων έκ του ύδατος τούτου διψήσει πάλιν· ός δι' άν πίη έκ του ύδατος οϋ έγώ δώσω αύτῷ, οϋ μή διψήσῃ είς τόν αϊώνα, αλλά τό ύδωρ ό δώσω αύτῷ, γενήσεται έν αύτῷ πηγή ύδατος άλλομένου είς

ζωήν αἰώνιον. λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο τό ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ ...», (Ἰωάν. 4, 13-15).

Ἐρμηνεύων τοὺς ὡς ἄνω λόγους τοῦ Κυρίου ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ὅτι «ὡς ὕδωρ τὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος Χάριν ὁ Σωτὴρ ἀποκαλεῖ. Ἐάν τις γίνῃ μέτοχος τῆς Χάριτος ταύτης, τότε θά ἔχῃ ἀναπηγάζουσαν εἰς τὸν ἑαυτὸν του τὴν χορηγίαν τῶν θείων μαθημάτων, δηλονότι τὴν δύναμιν τῆς διδασκαλίας τῶν ἁγίων Γραφῶν. Οὗτος θά εἶναι ἰκανὸς νὰ νουθετῇ μετ' εὐκολίας αὐτούς, οἱ ὁποῖοι διψοῦν διὰ τὸν θεῖον καὶ οὐράνιον λόγον. Τοιοῦτοι ἦσαν κατὰ τὴν ἐπίγειον ζωὴν αὐτῶν οἱ ἅγιοι Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι καὶ οἱ κληρονόμοι / διάδοχοι τῆς λειτουργίας [=ἀποστολῆς] αὐτῶν.

Αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς Χάριτος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐγένετο κοινωνός καὶ μέτοχος ἡ Σαμαρεῖτις κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου «ἀλλὰ τό ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον», (Ἰω. 4,14).

Σημειωτέον δέ ὅτι ἡ Σαμαρεῖτις δέν ἤτο εἰς θέσιν νὰ κατανοήσῃ τὴν βαθυτέραν σημασίαν τῶν λόγων τοῦ Κυρίου· ἐν τούτοις ὁ Ἰησοῦς ἀπεκάλυψε τὸν ἑαυτὸν Του εἰς αὐτήν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής: «Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοι», (Ἰωάν. 4, 25-26). Ὅντως ὁ Χριστός οὐχὶ μόνον ἐφάνέρωσε τὸν ἑαυτὸν Του, ἀλλὰ ἐδίδαξεν αὐτῇ τὴν ἀλήθειαν τὴν κηρυττομένην καὶ ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ (Γ΄Βασιλ. 8,27), «ὅτι Πνεῦμα ὁ θεὸς καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», (Ἰωάν. 4,24).

Λέγομεν τοῦτο διότι, ὡς ἐπισημαίνει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ὁ Χριστός δέν ἀποκαλύπτεται μόνον εἰς ἀγραμμάτους ἀνθρώπους ὡς τοὺς Ἀποστόλους, οἵτινες ἦσαν ἀλιεῖς ἢ εἰς ἀμαθεῖς καὶ ἐν ἀγνοίᾳ ἀμαρτάνοντας ὡς ἡ Σαμαρεῖτις γυνή, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀνθρώπους τῶν ὁποίων αἱ ψυχαὶ διψοῦν διὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐντός αὐτῶν τῶν ψυχῶν ἔχει γεννηθῆ ἡ πίστις διὰ τὴν γνῶσιν τῶν τελειότερων μυστηρίων. «Οὐ ταῖς ἀπαιδεύτοις ψυχαῖς ἢ καὶ ἀμαθέσι παντελῶς ἑαυτὸν ἀνακαλύπτει Χριστός, ἀλλ' ἐκείναις μᾶλλον ἐπιλάμπει καὶ φαίνεται, αἵπερ ἂν εἶεν ἤδη πρὸς τό βούλεσθαί τι μαθεῖν ἐτοιμότεραι, καὶ τῆς πίστεως τὴν ἀρχὴν ἐν ἀπλοῖς ὠδίνουσαι λόγοις πρὸ τῆν τῶν τελειότερων ἐπέιγονται γνῶσιν».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Χριστός, «ὅς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α΄ Τιμ. 2,4), προκαλεῖ τρόπον τινά τὴν Σαμαρεῖτιδα, οὕτως ὥστε νὰ μὴν μείνῃ εἰς τὴν εἰσαγωγικὴν τὴν ἀπλὴν πίστιν αὐτῆς, ἀλλὰ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν πίστιν τὴν τελείαν, τὴν ὀδηγοῦσαν εἰς τὴν θέωσιν, δηλονότι εἰς τό ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ φωτισμὸν αὐτῆς, ὅπερ καὶ ἐγένετο, διότι αὕτη ἀνεδείχθη ἰσαπόστολος καὶ μάρτυς τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.

Τὴν ζωηράν ἐπιθυμίαν τῆς τελείας πίστεως διατυπώνει ἐναργέστατα ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ αὐτοῦ γράφων: «Ὁ ἐμός ἔρωσ ἐσταύρωται καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί πῦρ φιλόῦλον· «ὕδωρ δέ ζῶν» (Ἰωάν. 4,10) καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοί ἔσωθέν μοι λέγον· δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα. Οὐχ ἡδομαι [= δέν εὐχαριστοῦμαι] τροφῇ φθορᾶς, οὐδέ ἡδοναῖς τοῦ βίου τούτου. Ἄρτον θεοῦ θέλω, ὃ ἔστιν σάρξ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐκ σπέρματος Δαυΐδ καὶ πόμα θέλω τό αἶμα Αὐτοῦ, ὃ ἔστιν ἀγάπη ἄφθαρτος».

Ἡ Σαμαρεῖτις γυνή, ἡ ὕστερον ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ φωτεινὴ κατονομασθεῖσα, ἦτις καὶ

τόν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐπί τοῦ Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Νέρωνος ἀνεδήσατο, συγχορεύει μετά πάντων τῶν ἁγίων ἐν οὐρανοῖς.

Ἡ ἁγία Φωτεινή οὐκ ἐπαύσατο εὐαγγελιζομένη ἡμῖν τόν ὀρθόν τρόπον τῆς ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ προσκυνήσεως τοῦ θεοῦ Πατρός (Ἰωάν. 4,24) ἀφ' ἑνός καί τόν ἐν εὐσεβείᾳ καί φόβῳ θεοῦ, τούτέστιν ἐν πράξει καί θεωρίᾳ διάγοντα χριστιανικόν βίον ἡμῶν, ἀφ' ἑτέρου.

Λέγομεν τοῦτο, διότι «οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι Κύριε, Κύριε εἰσελεύσεται εἰς τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τό θέλημα τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. 7,21), λέγει Κύριος. Ἐπιτιμῶν δέ ὁ Ἰησοῦς αὐτούς, τῶν ὁποίων τά διανοήματα, αἱ ἐπιθυμίαι καί τά ἔργα αὐτῶν εἶναι ἀλλότρια τοῦ θείου θελήματος, λέγει ἐπικαλούμενος τόν Προφήτην Ἡσαΐαν: «ἐγγίζεις μοι ὁ λαός οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν καί τοῖς χεῖλεσι μέ τιμᾶ, ἡ δέ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δέ σέβονταιί με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων», (Ματθ. 15, 8-9/Ἠσ. 29,13).

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ ἑορτίως τιμωμένη σήμερον Σαμαρεῖτις γυνή ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα μιμήσεως, ὅσον ἀφορᾷ τό ἐνδιαφέρον μας διά τās ἀληθείας τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καί παραδόσεως καί τῆς ὑγιοῦς λατρείας τοῦ θεοῦ.

Ἡμεῖς τόν ἐκ τῆς Παρθένου θεοτόκου τεχθέντα θεόν καί Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ἐν Πνεύματι καί ἀληθείᾳ προσκυνοῦντες ἐν μετανοίᾳ καί ταπεινώσει καρδίας εὐχαριστήσωμεν καί μετά τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Υἷωρ ὑπάρχεις ζωῆς ἐβόα Χριστῷ ἡ Σαμαρεῖτις· πότισον οὖν με Λόγε διψῶσαν πάντοτε, σοῦ τήν θείαν Χάριν, ὅπως μηκέτι Ἰησοῦ Κύριε ἀγνωσίας κρατῶμαι ἀύχμῳ, ἀλλά κηρύττω σου τά μεγαλεῖα», Ἀμήν. Χριστός Ἀνέστη.

Εἰς τό τέλος τῆς ἑορτῆς ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Ἰουστῖνος παρέθεσε δεξίωσιν καί τράπεζαν εἰς τήν ὁποίαν προσεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«Τάδε λέγει Κύριος τῇ Σαμαρεῖτιδι· εἰ ἤδεις τήν δωρεάν τοῦ θεοῦ καί τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι, δός μοι ὕδωρ πιεῖν, σύ ἂν ἤτησας αὐτόν, καί ἔδωκέ σοι πιεῖν, ἵνα μή διψήσῃς εἰς τόν αἰῶνα λέγει Κύριος»

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Ἐντιμότατε Πρόεδρε,

Ὅσιολογιώτατε Ἀρχιμανδρῖτα Πάτερ Ἰουστῖνε,

Σεβαστοί ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐχαριστήσωμεν τῷ ἐκ Τάφου Ἀναστάντι Θεῷ καί Σωτῆρι ἡμῶν Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ ἀξιῶσαντι ἡμᾶς ἑορτᾶσαι Πασχαλίως τήν ἑορτήν τῆς Σαμαρεῖτιδος γυναικός ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τόπῳ τῆς πηγῆς τοῦ Ἰακώβ, ἔνθα ἡ Σαμαρεῖτις ἔπιε ἐκ τῶν πνευματικῶν ναμάτων τῆς δωρεᾶς τοῦ θεοῦ.

Ἡ δωρεά αὕτη τοῦ θεοῦ εἶναι τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό συγκροτοῦν καί συνέχον ὅλον τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, δηλονότι τό Σῶμα τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Τό δέ μέγεθος τῆς θείας ταύτης δωρεᾶς, δέν δυναται νά ἐκφρασθῇ μέ λόγους, ὡς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος: εὐχαριστῶν τόν θεόν «Χάρις δέ τῷ Θεῷ ἐπί τῇ

ἀνεκδιηγῆτω αὐτοῦ δωρεᾶ», (Β΄ Κορ. 9,15).

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί ἐν Χριστῷ, μέλη ὄντες τοῦ Τιμίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐγενόμεθα κοινωνοί καί μέτοχοι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δηλονότι τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, (Πρβλ. Ἐβρ. 6,4) διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος.

Τὴν ἐπουράνιον ταύτην δωρεάν κατέχει ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία διὰ μέσου τῶν αἰώνων δίδει τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀπείρου ἀγάπης καί φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ κόσμῳ γενικώτερον καί τῆς περιοχῆς ἡμῶν ειδικώτερον. Τὴν ἀνεκτίμητον ταύτην δωρεάν τῆς κλήσεως ἡμῶν εἰς Χριστόν καί τὴν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ καλούμεθα νά ἀναγνωρίσωμεν, ἰδιαιτέρως κατά τὰς ἡμέρας ταύτας, δηλονότι τοῦ καιροῦ τῆς ἀκαταστασίας καί ἀποστασίας, ἀκούοντες εἰς τὰς προτροπὰς τοῦ μακαρίου Παύλου λέγοντος: «οὐ πάομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνεῖαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἵνα ὁ θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δῶῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καί ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ, πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν, εἰς τό εἶδέναι ὑμᾶς τίς ἐστίν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καί τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις», (Ἐφ 1, 16-18).

Παρακαλέσωμεν τὴν σήμερον τιμωμένην Σαμαρείτιδα γυναῖκα, τὴν ἀναδειχθεῖσαν μάρτυρα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἵνα μετὰ τοῦ νέου συμμάρτυρος αὐτῆς ἀγίου Φιλουμένου τοῦ Ἁγιοταφίτου μεσιτεύωσι Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν καί ὑπὲρ εἰρήνης ἐν τῇ ἀγίᾳ Γῆ, προσέτι δέ ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς λοιμώδους νόσου τῆς covid -19.

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἔτη πολλά.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας